

Első adys élményem

2009. augusztus 27-én-a több éves hagyományhoz híven- ismét erdei iskolát szervezett az Ady Endre Gimnázium új diákjai számára, melyre minden hetedikes és kilencedikes talán egy kicsit félve, mégis bizakodva indult.

A szállást elfoglalván „eligazítást” kaptunk az elkövetkező egy nappal kapcsolatban, majd ki-ki a saját osztályfőnökével elindult az első program, vagyis az általános ismerkedés helyszínére. Miután mindenki mondott magáról pár szót, meghallgattunk egy előadást a drogokról. Ezután következtek az osztályok közötti foci-, illetve kosárlabda-mérkőzések, melyeken az osztályok azon részei, akik nem fociztak, vagy kosaraztak, szurkolásban mérték össze hangerejüket, illetve a rögtönzött buzdító énekek minőségét. Miután mindenki kellőképpen kikiabálta, vagy éppen kifutotta magát, jöhetett a békatábor a DÖK-ösökkel: különböző játékok keretében megismerhettük iskolánk diák önkormányzati képviselőit, megtanultuk az Ady-indulót, és kérdéseinket is feltehetjük az iskolával és a diák önkormányzattal kapcsolatban. Ezek után mindenki megéhezett: következhetett a vacsora, melyből némi energiát merítettünk az esti bátorságpróbához. Vacsora után a társaság nagy része a hangárba vonult, ahol a buli egyre jobb hangulatúvá kezdett válni. Majd a DÖK-képviselők az osztályokat csoportokra osztották, amelyeket 10-15 perces különbséggel indítottak el a bátorságpróbára. Bekötött szemmel, egymás kezét, majd egy kötelet fogva kellett végigmennünk a kijelölt szakaszon. Teljesítvén a távot, mindenki mehetett vissza bulizni. A másnap reggelt Sebestyén Béla tanár úr „elefántmosásával” indítottuk, ami a reggeli torna része volt. Reggeli után különböző közösségfejlesztő játékokat játszottunk. Az ezután sorra kerülő kötélhúzás nemcsak a benne résztvevőket tette próbára, hanem a szurkoló emberek hangszárait is, amelyek az előző napi drukkolás és a buli hatására egyébként sem voltak a legjobb állapotban. Ebéd után a különböző képzések tizedikes diákjaival játszottunk, és faggathattuk őket a képzésekkel és az első év tapasztalataival kapcsolatban. Uzsonna után a csomagolás és a hazaindulás következett.

Véleményem szerint az együtt töltött idő az osztályok mindennapi életére rendkívül nagy közösségformáló hatással volt/van, arról nem is beszélve, hogy mekkora megkönnyebbülés volt szeptember 1- jén, hogy hirtelen nem egy teljesen ismeretlen közösségbe csöppentünk bele.

Karácsony Gyöngyi 9. C